20/04/2019

Γερμανικός Τύπος: “Το θέμα των αποζημιώσεων δεν έχει κλείσει”

/ Επικαιρότητα

Την ανάγκη να ανταποκριθεί η Γερμανία στο αίτημα του ελληνικού κοινοβουλίου για τις γερμανικές αποζημιώσεις, επισημαίνουν Γερμανοί σχολιαστές με άρθρα τους σε τρεις γερμανικές εφημερίδες: τη Frankfurter Allgemine Zeitung, τη Sueddeutsche Zeitung και τη Neues Deutschland.

Frankfurter Allgemine Zeitung (FAZ): Να μην σβηστούν με την υπεροψία του ισχυρού οι αποζημιώσεις

Υπάρχουν Γερμανοί που αγνοούν σε πόσο μεγάλο βαθμό εξακολουθεί να υπάρχει μέχρι σήμερα η μνήμη των εγκλημάτων των ναζί / εθνικοσοσιαλιστών κατακτητών σε ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες – συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας. Επιπλέον, η χώρα χρειάστηκε περισσότερο χρόνο από άλλους για να ανακάμψει από τη «γερμανική βασιλεία του τρόμου».

Ήταν επομένως ένα θαύμα η φιλική διάθεση (των Ελλήνων) προς τη Γερμανία, η οποία σύντομα θεωρήθηκε δεδομένη. Ωστόσο, δεν ήταν συνδεδεμένη με τη λήθη εκείνων των γεγονότων που σχεδόν κάθε οικογένεια στην Ελλάδα μπορεί να

διηγηθεί.

Βέβαια, και οι ίδιοι οι Έλληνες γνωρίζουν ότι η πιο πρόσφατη απαίτηση για αποζημιώσεις δεν είναι ρεαλιστική. Μια κακή συμβουλή, ωστόσο, θα ήταν να σβήσουμε με την υπεροψία του ισχυρού εντελώς από το τραπέζι τη ρηματική διακοίνωση προς τη γερμανική κυβέρνηση.

Στην επεξεργασία του παρελθόντος μας για το Τρίτο Ράιχ ανήκουν ακριβώς η προσπάθεια συμφιλίωσης και στενότερης συνεργασίας. Διότι στο ελληνικό κοινοβούλιο, όλα τα κόμματα υποστηρίζουν την απαίτηση για αποζημιώσεις. Τις απορρίπτει μόνο τη φασιστική «Χρυσή Αυγή». Με αυτήν οι δημοκράτες δεν πρέπει να έχουν τίποτα το κοινό.

Sueddeutsche Zeitung: Σημαντικότερη από τις χρονοβόρες αγωγές η βοήθεια προς την Ελλάδα

Σε λίγες εβδομάδες, συμπληρώνονται 75 χρόνια από τη σφαγή του Δίστομο. Τον Ιούνιο του 1944, δολοφονήθηκαν 218 άνθρωποι από μια μονάδα των SS στο μικρό χωριό που δεν απέχει πολύ από τους αρχαίους Δελφούς, συμπεριλαμβανομένων και παιδιών. Οι απόγονοι των θυμάτων έφεραν την υπόθεση στα ανώτατα δικαστήρια, το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης. Τελικά έχασαν όλες τις δίκες για αποζημιώσεις, επειδή το διεθνές δίκαιο δεν δίνει σε ιδιώτες το δικαίωμα να τις διεκδικήσουν. Αλλά η μακρά σειρά των δικών είχε ως αποτέλεσμα να έχει γίνει γνωστό το θέμα της φρικώδους ναζιστικής κατοχής της Ελλάδα στο Β ‘Παγκόσμιο Πόλεμο, της οποίας το Δίστομο αποτελεί ορόσημο και έχει γίνει συνείδηση σε ένα ευρύτερο κοινό στη Γερμανία.

Και οι απαιτήσεις για αποζημιώσεις που εγείρει τώρα η ελληνική κυβέρνηση είναι πιθανό να καταλήξουν στα ανώτατα δικαστήρια. Μέχρι να βγουν οι αποφάσεις θα χρειαστούν χρόνια και το εάν θα υπάρξει κάποιο είδος νομικής ειρήνης είναι ανοικτό. Θα ήταν καλύτερο να χρησιμοποιήσουμε το χρόνο για να υπάρξει μια αμοιβαία πολιτική προσέγγιση.

Για παράδειγμα, το Βερολίνο θα μπορούσε να διαθέσει επαρκέστερα ποσά στα Ταμεία που έχουν δημιουργηθεί για κοινά σχέδια διατήρησης της μνήμης, από ένα εκατομμύριο ευρώ ετησίως. Αυτό που χρειάζεται σήμερα η Ελλάδα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο είναι οι επενδύσεις. Να εξαναγκαστούν γερμανικές εταιρείες να το κάνουν δεν γίνεται, μπορούν όμως να ενθαρρυνθούν. Στο θέμα αυτό θα μπορούσαν το Βερολίνο και η Αθήνα να συνεργαστούν «φιλικά» και «επί ίσοις όροις"», όπως επιθυμεί τώρα ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας – δηλαδή πράξεις αντί αγωγών.

Neues Deutschland (ND): Το θέμα των αποζημιώσεων δεν έχει κλείσει. Διαπραγματευτείτε με τους Έλληνες!

«Το θέμα των αποζημιώσεων για τη ναζιστική εποχή δεν έχει κλείσει. Οι Γερμανοί θα πρέπει να ανταποκριθούν στο αίτημα του ελληνικού Κοινοβουλίου και να διαπραγματευτούν με την Ελλάδα για το θέμα αυτό.

Είναι δικαιολογημένο το ερώτημα γιατί συζητούνται αυτή τη στιγμή οι αποζημιώσεις και πάλι στην Ελλάδα. Αυτό σχετίζεται με τον κυρίαρχο ρόλο που διαδραματίζει η Γερμανία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ιδίως η γερμανική κυβέρνηση πίεσε μαζί με την τρόικα, αποτελούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, την κυβέρνηση της Αθήνας να ακολουθήσουν μια αυστηρή πολιτική λιτότητας, για να λάβει η υπερχρεωμένη Νοτιοευρωπαϊκή χώρα δάνεια ως αντάλλαγμα. Αυτή περιλάμβανε περικοπές των συντάξεων και των μισθών. Μια ανεξάρτητη πολιτική δεν ήταν πλέον δυνατή για την Ελλάδα. Αν και η χώρα έχει εξέλθει εδώ και καιρό από το λεγόμενο σχέδιο διάσωσης της Ε.Ε., η φτώχεια εξακολουθεί να είναι μεγάλη. Επιπλέον, οι δανειστές έχουν επωφεληθεί από την "βοήθεια" τους για την Ελλάδα. Η Γερμανία αποκόμισε κέρδη δισεκατομμυρίων από τους τόκους.

Είναι κατανοητό ότι πολλοί Έλληνες αισθάνονται ότι αντιμετωπίζονται χωρίς σεβασμό. Όταν η χώρα αντιμετώπιζε το φάσμα της πτώχευσης, δεν έκανε κανείς την σκέψη στην γερμανική δημόσια ζωή ότι θα έπρεπε να συμπεριφέρονται διαφορετικά στον Ευρωπαίο εταίρο του διότι οι δολοφόνοι του ναζιστικού Ράιχ ήταν υπεύθυνοι για τον θάνατο εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων, την σχεδόν πλήρη εξολόθρευση της εβραϊκής κοινότητας, την λεηλασία της οικονομίας και την εκτεταμένη καταστροφή των υποδομών. Απέναντι σε χώρες που οι Γερμανοί έχουν διαπράξει τέτοια εγκλήματα πριν από μερικές δεκαετίες, είναι σκόπιμη η αυτοσυγκράτηση. Αντ 'αυτής, πολλά γερμανικά μέσα ενημέρωσης και πολιτικοί, όπως η καγκελάριος Άνγκελα Μέρκελ και ο τότε υπουργός Οικονομικών Βόλφγκανγκ Σόιμπλε επέδειξαν μια επαίσχυντη αλαζονεία εκείνες τις μέρες της

ελληνικής οικονομικής κρίσης. Ας ελπίσουμε ότι κάποια μέρα θα λάβουν το λογαριασμό».

Πηγή: **ΑΠΕ – ΜΠΕ**